

هو الله - ای ثابت بر پیمان غزل فصیح بلیغ...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (320) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء،
جلد 8، صفحه 230

هو الله

ای ثابت بر پیمان غزل فصیح بلیغ قرائت شد و سلاست و بلاغت بیمنتهی داشت از خدا میطلبم که این عبد
حزین را در عبودیت آستان مقدس با تو قرین نماید تا در عبودیت شریک و سهم گردیم لحاظ عنایت الهیه
شاملست و موهبت رحمانیه کامل هر چند عاجز و قاصریم ولی او غافر است و اگر گنه کاریم او بزرگوار امید
بتأیید است و رجا بعبای جمال ابهی اگر بیچارگانیم ولی سرگشته کوی اوئیم و تشنه جوی او و مفتون روی او
و مجنون موی او و رهبر سوی او لهذا مطمئن بفضل آمرزگاریم و امیدوار بموهبت پروردگار تا توانی قدم ثابت
دار تا نابت گردی و استقامت بجو تا مقاومت بنمائی این طریق راه روحانیانست و این سبیل منهج ربانیان تا تحمل
خار نشود الفت با گل در گلزار میسر نگردد و تا نیش نبینیم نوش نیابیم و تا فنا نجوئیم بقا نبینیم الحمد لله بنور
محبت الله رخی منور داری و بنفحات قدس مشامی معطر پس تا توانی جانفشانی کن تا شادمانی جوئی و
کامرانی یابی هر دم همدم یاد توام و در هر نفس بذکر تو مشغولم از فضل حق امیدوارم که مانند پدر بزرگوار
از صهبای محبت الله همواره سرشار باشی و گرفتار آن موی مشکبار و علیک التحیه و الثناء (ع ع)

ORIGINAL